

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/104/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724200455
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5724200455.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, Novomeského 4, Martin, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX a otca: B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/XX, H. H., zastúpený splnomocneným zástupcom: AK JUDr. Miriam Podhradská, s.r.o., so sídlom Ambra Pietra 10645/17, Martin, IČO: 50 157 892, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17P/33/2024-60 zo dňa 21. marca 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 17P/33/2024-73 zo dňa 22. apríla 2024, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výrokoch II. a IV. **z r u š u j e** a vec v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“), rozsudkom č. k. 17P/33/2024-60 zo dňa 21. marca 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 17P/33/2024-73 zo dňa 22. apríla 2024 rozhodol tak, že:

I. Otec B. E., nar. XX.X.XXXX je povinný platiť na mal. A. B., nar. XX.X.XXXX zvýšené výživné v sume 250,- € mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám matky vopred, počnúc dňom 14.2.2024.

II. Zameškané výživné za obdobie od 14.2.2024 do 30.4.2024 v celkovej sume 625,- €, je otec oprávnený splácať v pravidelných mesačných splátkach po 30,- € splatné spolu s bežným výživným.

III. Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 21P/268/2012 z 11.1.2013 vo výroku o výživnom.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V rovine právnej odôvodnil svoje rozhodnutie podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 veta prvá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

Vychádzal z toho, že maloletá A. mala naposledy určené výživné, keď mala 1 a pol roka. V súčasnosti je žiačkou II. stupňa základnej školy, čím vzhľadom na dosiahnutie 12 rokov veku má zvýšené potreby súvisiace so vzdelávaním, školskými pomôckami, učebnicami a voľnočasovými aktivitami a krúžkami, ako aj nákladmi na oblečenie, stravu a hygienu. Otec dosahuje príjem v zamestnaní o 700 eur vyšší, než v čase pôvodného rozhodnutia, keď zarábala 493,30 eur. Jeho aktuálny čistý príjem je 1.963,23 eur. Ďalší príjem má z prenájmania bytu vo výške 250 eur. Celkový príjem sa tak zvýšil o 1.000 eur. Pôvodná výška výživného 150 eur je aktuálne nedostačujúca. Súd zobral do úvahy, že matka poskytuje maloletej výživné formou naturálneho plnenia, kedy sa o ňu osobne stará, poskytuje jej bývanie, výchovu a vynakladá peňažné prostriedky na zabezpečenie jej potrieb. Matka od posledného určovania výživného, keďže je od roku 2010 evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, za celé obdobie pracovala 9 mesiacov na riadny pracovný pomer a dva mesiace na dohodu o vykonaní práce. V konaní argumentovala, že sa stará o svoju 80-ročnú matku a poberá opatrovateľský príspevok 400,98 eur a stará sa o maloletú. Podľa okresného súdu jej to však nebráni riadne sa zamestnať. Ani zdravotný stav matky nespôsobuje, že by jej

to bránilo riadne sa zamestnať, nakoľko nepredložila také doklady, ktoré by preukazovali túto skutočnosť. Matka má dosiahnuté úplné stredoškolské vzdelanie s maturitou a je v jej možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletej viac, než reálne robí, pričom svojím postojom sa vzdala dobrovoľne možnosti zvýšiť svoj príjem tak, aby sa mohla zamestnať. Zohľadniac tieto skutočnosti okresný súd zvýšil výživné otca voči maloletej dcére na sumu 250 eur mesačne. Nakoľko matka požadovala pre maloleté dieťa výživné od podania návrhu od 14.02.2024, zákonite otcovi vznikol dlh na výživnom za obdobie od 14.02.2024 do 30.04.2024, pretože v tom čase rozhodovania súdu dňa 21.03.2024 bolo splatné výživné aj za mesiac apríl 2024. Dlžné výživné predstavuje sumu 625 eur, ktorú povolil otcovi splácať v pravidelných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Otec prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne podal dňa 18.04.2024 odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Žiadal rozsudok zmeniť vo výroku II. a určiť zameškané výživné v správnej výške zohľadňujúcej rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 21P/268/2012 zo dňa 11.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2013. Zároveň žiadal rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Podľa otca súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výšku zameškaného výživného s prihliadnutím na skutočnosť, že on počnúc dňom 31.08.2011 prispieval na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 150 eur, čo sa nepremietlo do výšky súdom stanoveného zameškaného výživného za obdobie od 14.02.2024 do 21.03.2024, t. j. k dátumu rozhodnutia súdu. Od posledného rozhodnutia výživné na maloletú dcéru platil riadne a včas. Zameškané výživné vo výške 625 eur bolo určené v nesprávnej výške, keď okresný súd nezohľadnil skutočnosť príspevku otca na výživné vo výške 150 eur mesačne v rámci prebiehajúceho súdneho konania. Súd mal rozhodnúť o zameškanom výživnom spolu vo výške 250 eur, nakoľko zameškané výživné za 02/2024 (1/2-ica mesiaca, keď návrh bol podaný dňa 14.02.2024) predstavuje sumu 50 eur (250 eur - uhradené výživné 150 eur = 100 eur : 2 = 50 eur), za 03/2024 predstavuje 100 eur (t. j. výživné splatné ku dňu 20.02.2024 za mesiac marec 2024 250 eur - uhradené výživné 150 eur = 100 eur) a výživné za 04/2024 v sume 100 eur (t. j. výživné splatné ku dňu 20.03.2024 za mesiac apríl 2024 vo výške 250 eur - uhradené výživné 150 eur = 100 eur). Otec uviedol, že súhlasí so splácaním zameškaného výživného vo výške 250 eur v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur splatných spolu s bežným výživným.

3. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu otca dňa 03.05.2024. Uviedol, že keďže mu nebolo zaslané uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka a ďalšie písomnosti súvisiace s konaním, nebolo možné sa písomne vyjadriť k odvolaniu.

4. Matka sa k odvolaniu nevyjadrila.

5. Kolízny opatrovník po doručení dokumentov sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP) a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a IV. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP a v tomto rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Vo výrokoch I. a III. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

7. Okresný súd založil svoj rozsudok na tom, že pokiaľ došlo k zmene pomerov, je dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť na sumu 250 eur mesačne s tým, že od 14.02.2024 do 30.04.2024 bolo zameškané výživné v sume 625 eur, ktoré otcovi povolil splácať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným.

8. Otec vo svojom odvolaní v podstate namietal, že okresný súd nesprávne započítal ním riadne platené výživné za obdobie od 14.02.2024 do 30.04.2025, ktoré platil po 150 eur mesačne na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 21P/268/2012-73 zo dňa 11.01.2013.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie ohľadom zameškaného výživného je nepreskúmateľné, pretože neobsahuje výpočet ako súd k nemu dospel. Došlo preto k odňatiu práva účastníka konania na spravodlivý proces.

10. Okrem toho návrh na zvýšenie výživného matka podala dňa 14.02.2024. Z obsahu zápisnice zo dňa 21.03.2024 vyplýva, že pri výsluchu matka uviedla, že otec platí výživné 150 eur, t. j. doteraz určené výživné. Napriek uvedenému bolo povinnosťou okresného súdu určiť zameškané výživné za obdobie od 14.02.2024 do 30.04.2024 len ako rozdiel medzi zvýšeným výživným - 250 eur a doteraz určeným výživným 150 eur, čo predstavuje suma 100 eur mesačne. Jeho postup tak nebol správny.

11. Za tejto situácie preto považoval odvolací súd za potrebné rozsudok okresného súdu vo výroku II. o zameškanom výživnom ako aj súvisiaci výrok IV. o trovách konania zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Nakoľko rozsudok okresného súdu č. k. 17P/33/2024-60 zo dňa 21.02.2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 17P/33/2024-73 zo dňa 22.04.2024 vo výroku o zvýšenom výživnom v sume 250 eur mesačne od 14.02.2024 nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2024, bude povinnosťou okresného súdu v ďalšom konaní zistiť, či otec hradil predmetné výživné v sume 250 eur mesačne od 14.02.2024 až do konca mesiaca, v ktorom bude o veci rozhodovať. Za týmto účelom si zaobstará od otca a matky dôkazy (napr. výpisy z účtu, ústrižky poštových poukázok a pod.). Pri výpočte prihliadne na platby, ktoré boli už zaplatené otcom od 14.02.2024 do rozhodnutia okresného súdu t. j. 21.03.2024.

13. V prípade pochybností pristúpi okresný súd k vykonaniu ďalších dôkazných prostriedkov najmä k výsluchu účastníkov konania. V súhrne všetky vykonané dôkazy vyhodnotí v zmysle § 191 CSP a následne vec s ohľadom na vzťahujúce sa zákonné ustanovenia právne posúdi. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uvedie, na základe akých preukázaných skutočností a akých dôkazov dospel k svojim záverom. Všetky relevantné skutkové okolnosti okresný súd v meritórnom rozhodnutí riadne odôvodní postupom v súlade s § 220 CSP v nadväznosti na § 2 ods. 1 CMP tak, aby rozhodnutie o zameškanom výživnom a súvisiacom výroku o trovách konania bolo náležite odôvodnené a presvedčivé z hľadiska práva na spravodlivý proces. V ďalšom konaní je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP v nadväznosti na § 2 ods. 1 CMP).

14. V novom rozhodnutí zároveň okresný súd rozhodne o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).